Proposició de llei

Article únic. Supressió de la transitorietat de la bonificació en actes jurídics documentats en les escriptures públiques que intervinguin cooperatives d'habitatge en cessió d'ús

S'afegeix un article, el 641-12 *bis*, al Decret Legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits, amb el text següent:

Article 641-12 *bis*

Poden gaudir d'una bonificació del 100% en la quota de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, en la modalitat d'actes jurídics documentats, les escriptures públiques que documentin actes i contractes en què intervinguin cooperatives d'habitatge sense ànim de lucre i d'iniciativa social relacionats amb la promoció i explotació d'habitatges en règim de cessió d'ús, bé per a ús habitual i permanent o bé destinats a residències per a persones grans o amb discapacitat.

Disposició derogatòria

Es deroga la disposició transitòria tercera del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya.

Disposició final primera. Afectació pressupostària

Els preceptes que comporten la realització de despesa amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efecte al partir de l'entrada en vigor de la Llei de Pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 4 de maig de 2026

Ester Capella i Farré, GP ERC; David Cid Colomer, GP Comuns; Dani Cornellà Detrell, GP CUP-DT, portaveus

---

Proposició de llei de foment del mecenatge

202-00082/15

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS, GP JUNTS, GP ERC

Reg. 89097 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 12.05.2026

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 111.*b* i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de foment del mecenatge

Exposició de motius

Des del segle XIX el mecenatge a Catalunya ha tingut un paper fonamental en el desenvolupament del panorama cultural i científic del país. Així, la revolució industrial i l'ascens de la burgesia com a nova classe dirigent va ser clau per entendre l'arrelament del mecenatge modern a Catalunya que es configura com una nova forma

de suport a la cultura vinculada al prestigi social i la voluntat de modernització. Les profundes transformacions socials, econòmiques i polítiques que va experimentar Catalunya durant els segles XIX i XX van marcar l'evolució del mecenatge en diverses etapes i formes: es transforma en un mecenatge no només econòmic, sinó també intel·lectual i ideològic. Posteriorment, amb la transició democràtica, el mecenatge es va institucionalitzar a través d'organismes públics com la Generalitat de Catalunya, combinant recursos públics i privats.

En el segle XXI, l'obligació dels poders públics d'atendre les necessitats que en tots els àmbits demanda la societat ha posat de manifest la rellevància de la col·laboració público-privada com a vector de transformació. A Catalunya són nombroses les entitats-associacions, fundacions, centres de recerca, etc.-que desenvolupen activitats amb finalitats d'interès general, com ara la defensa dels drets humans, l'assistència social, la inclusió social, la cultura, l'educació, la ciència i la recerca científica, així com el desenvolupament i innovació tecnològica, l'esport, la salut, l'atenció de les persones en risc d'exclusió, el desenvolupament de la societat de la informació, la defensa del medi ambient i dels animals, les de caràcter cívic, la defensa dels principis democràtics i el foment de la tolerància, entre d'altres.

Per a portar a terme aquestes activitats, les entitats disposen d'un finançament, que en moltes ocasions prové de recursos propis –insuficients– obtinguts de particulars o bé d'ajuts de les administracions públiques. En conseqüència, aquestes entitats pateixen certes limitacions o dificultats de finançament per a realitzar les seves activitats i actuacions, que en alguns casos no poden dur a terme o les realitzen de forma parcial.

Amb la finalitat de donar resposta a aquesta situació, aquesta Llei té per objecte fomentar el mecenatge entès com la contribució privada aportada de manera altruista en benefici de les activitats d'interès general. El mecenatge pot generar estalvi públic mitjançant el cofinançament de projectes, contribueix a millorar l'eficiència dels recursos i, sovint, per reduir la despesa futura.

Aquesta actuació de foment s'efectua principalment des de la vessant dels incentius fiscals, però no es pot negligir la importància de la tasca de divulgació i promoció del mecenatge com a motor de participació i de responsabilitat social.

En l'àmbit tributari, s'ha d'assenyalar que la Llei estatal 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, ja pretén fomentar la participació del sector privat en aquestes activitats d'interès general. De fet, aquesta Llei ha estat objecte de modificació recent millorant les mesures d'incentiu fiscal al mecenatge. Per tal d'anar més enllà, es considera necessari reforçar aquestes mesures amb l'adopció d'incentius específics aplicables a Catalunya, en tots aquells àmbits en què l'interès general és un valor ineludible.

La Llei s'estructura en quatre títols.

El Títol I conté les Disposicions generals, en les quals es defineix l'objecte de la llei, el concepte de mecenatge, les entitats i persones beneficiàries i les modalitats de mecenatge. S'entén com a mecenatge, la participació econòmica privada, a títol lucratiu, en la realització d'activitats que persegueixen finalitats d'interès general com són la defensa dels drets humans, l'assistència social, la inclusió social, la cultura, l'educació, la ciència i la recerca científica així com el desenvolupament i innovació tecnològica, l'esport, la salut, l'atenció de les persones en risc d'exclusió, el desenvolupament de la societat de la informació, la defensa del medi ambient i dels animals, les de caràcter cívic, la defensa dels principis democràtics i el foment de la tolerància, entre d'altres.

Quant a les entitats beneficiàries del mecenatge, destaca la inclusió, juntament amb les fundacions i associacions d'utilitat pública, la de les associacions esportives sense ànim de lucre inscrites el Registre d'entitats esportives de la Generalitat de Catalunya. També les comunitats catalanes a l'exterior de natura-

lesa associativa sense ànim de lucre, i els artistes i creadors amb domicili fiscal a Catalunya.

Pel que fa a les modalitats de mecenatge, juntament amb les tradicionals, com les donacions i cessions gratuïtes d'ús o contractes de comodat, s'introdueix com a novetat, les accions de suport a artistes i creadors i als esportistes d'alt nivell.

El Títol II, conté els incentius fiscals al mecenatge. Aquest títol es divideix en tres capítols. El primer capítol tracta dels beneficis fiscals en l'impost sobre la renda de les persones físiques, incloent la base de càlcul de la deducció, l'import i els límits de la deducció, la justificació documental, i l'obligació d'informació de les entitats i persones beneficiàries. El segon capítol aborda els beneficis fiscals per a esdeveniments i projectes d'especial rellevància. Finalment, el tercer capítol inclou altres mesures fiscals en l'àmbit de l'impost sobre successions i donacions, com la reducció per donació de béns a entitats beneficiàries del mecenatge, la quota tributària en l'impost sobre successions i donacions, i l'autoliquidació mensual única de les donacions rebudes per l'artista o creador.

Per la seva part, el Títol III regula el Consell per al foment del mecenatge. Aquest títol estableix la composició, funcions i funcionament del Consell per al foment del mecenatge, un òrgan consultiu, integrat per representants de l'administració de la Generalitat i per experts en mecenatge en els diferents àmbits relacionats amb les activitats d'interès general, és l'encarregat de promoure i coordinar les accions de mecenatge.

Finalment, el Títol IV es dedica a les activitats de divulgació, promoció i reconeixement del mecenatge. Aquest títol destaca el compromís institucional de la Generalitat amb el mecenatge i el reconeixement públic de la condició de mecenes, amb l'objectiu de fomentar la participació activa de la societat en el suport a projectes d'interès general.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte de la Llei

La present Llei té per objecte el foment del mecenatge de les activitats d'interès general com a forma de promocionar i estimular la participació privada mitjançant els seus incentius fiscals.

Article 2. Concepte de mecenatge

1. A efectes d'aquesta Llei, s'entén per mecenatge la participació econòmica privada en la realització d'activitats que persegueixen finalitats d'interès general instrumentada mitjançant la realització de donacions i aportacions sense contraprestació.

2. Són finalitats d'interès general la defensa dels drets humans, l'assistència social, la inclusió social, la cultura, l'educació, la ciència i la recerca científica així com el desenvolupament i innovació tecnològica, l'esport, la salut, l'atenció de les persones en risc d'exclusió, el desenvolupament de la societat de la informació, la defensa del medi ambient i dels animals, les de caràcter cívic, la defensa dels principis democràtics i el foment de la tolerància, entre d'altres.

Article 3. Entitats i persones beneficiàries del mecenatge

1. Als efectes d'aquesta llei es consideren beneficiàries del mecenatge les entitats següents:

a) Les fundacions i les delegacions de fundacions estrangeres inscrites al Registre de Fundacions de Catalunya. S'inclouen les accions de mecenatge relacionades en l'apartat següent que s'efectuïn als Fons especials de les fundacions regulats en els articles 334-1 i següents del Llibre tercer del Codi civil, aprovat per la Llei 4/2008, de 24 d'abril.

b) Les associacions declarades d'utilitat pública, les associacions esportives sense ànim de lucre inscrites en el Registre d'entitats esportives de la Generalitat de Catalunya, i les entitats del sector públic que gestionin equipaments culturals.

c) La Generalitat de Catalunya, els municipis i la resta d'ens locals de Catalunya, així com les entitats autònomes administratives que en depenen, les universitats públiques i els consorcis integrats per les anteriors.

d) Altres entitats sense ànim de lucre conforme al que s'acordi en els convenis internacionals.

2. També poden ésser beneficiàries del mecenatge:

a) Les comunitats catalanes a l'exterior, enteses com aquelles entitats de naturalesa associativa sense ànim de lucre, constituïdes legalment sota qualsevol forma reconeguda en dret, i siguin reconegudes d'acord amb el que disposa la Llei 8/2017, del 15 de juny, de la comunitat catalana a l'exterior. Queden excloses d'ésser beneficiàries del mecenatge les comunitats catalanes a l'exterior constituïdes sota la forma d'agrupacions empresarials.

b) Els artistes i creadors i els esportistes d'alt nivell de 16 o més anys, amb domicili fiscal a Catalunya.

c) L'Institut d'Estudis Catalans, l'Institut d'Estudis Aranesos - Acadèmia Aranesa de la Llengua Occitana, entitats privades sense finalitat de lucre, organitzacions sindicals i empresarials o de col·legis professionals o altres corporacions de dret públic que fomentin la llengua catalana o occitana, circumstància que resta acreditada mitjançant la seva inclusió en el cens d'aquestes entitats que elabora anualment el departament competent en matèria de política lingüística.

d) Fundacions o associacions que figurin en el cens d'entitats ambientals vinculades a l'ecologia i a la protecció i millora del medi ambient del departament competent en aquesta matèria.

e) Universitats catalanes, instituts universitaris i altres centres de recerca integrats o adscrits a universitats catalanes, i centres de recerca o amb infraestructures de recerca promoguts o participats per la Generalitat, que tinguin per objecte el foment de la recerca científica i el desenvolupament i la innovació tecnològics; els centres de recerca o amb infraestructures de recerca catalans constituïts com a consorcis públics integrats principalment per la Generalitat, amb personalitat jurídica pròpia i sense ànim de lucre; i també les entitats sense ànim de lucre residents o no residents en el territori espanyol que tinguin una seu o delegació a Catalunya i el mateix objecte assenyalat anteriorment en aquesta lletra e).

Article 4. Modalitats de mecenatge

A l'efecte d'aquesta llei, es consideren accions de mecenatge les següents:

a) Donacions pures i simples de diners, béns i drets.

b) Cessions gratuïtes d'ús o contractes de comodat.

c) Accions de suport a artistes i creadors i a esportistes d'alt nivell.

d) Accions que s'efectuïn en el marc de projectes d'especial rellevància.

Article 5. Donacions

1. Les donacions, donatius i aportacions que poden gaudir dels beneficis establerts en aquesta llei, han de ser irrevocables, pures i simples i dins de les categories següents:

a) Donatius, donacions i aportacions, dineràries o en espècie, de béns o de drets, inclosos els realitzats en concepte de dotació fundacional o els realitzats en concepte de fons patrimonials d'interès general prevists en la legislació de fundacions. No es considera donació en espècie la prestació gratuïta de serveis.

b) Quotes d'afiliació a associacions que no es corresponguin amb el dret a percebre una prestació present o futura.

c) La constitució gratuïta d'un dret real d'usdefruit sobre béns, drets o valors.

d) Les donacions i aportacions de béns culturals de qualitat garantida en favor d'entitats que persegueixin entre els seus fins la realització d'activitats museístiques i el foment i difusió del patrimoni històric artístic.

e) La condonació o assumpció total o parcial de deute o altres obligacions amb valor quantificable.

2. Les persones que efectuïn els donatius, donacions i aportacions a què es refereix l'apartat anterior, podran fer-ne difusió, sempre sense fins comercials.

3. Les donacions, donatius o aportacions a les persones físiques o entitats beneficiàries del mecenatge de l'article 3 efectuades mitjançant plataformes que tinguin per objecte la captació de recursos per al finançament col·lectiu de l'activitat i que acreditin objectivament el caràcter no lucratiu del projecte, també poden gaudir dels beneficis fiscals establerts en la present llei.

Article 6. Cessions gratuïtes d'ús o contractes de comodat

Les cessions gratuïtes d'ús o contractes de comodat que poden gaudir dels beneficis establerts en aquesta llei han de ser referits a béns que resultin necessaris o s'adeqüin a les finalitats de l'entitat beneficiària o, en el seu cas, a les activitats artístiques o creatives de la persona física beneficiària a què es refereix l'article següent.

Article 7. Accions de suport a artistes i creadors

1. Són accions de suport a artistes i creadors les donacions irrevocables, pures i simples, de diners, béns o drets a favor de les persones físiques que tinguin aquella condició i estiguin donats d'alta en algun dels epígrafs de l'impost sobre activitats econòmiques corresponents a l'activitat literària, visual, escènica, musical o audiovisual que s'indiquen a continuació:

– Grups 861, 862 i 864 de l'agrupació 86 de la Secció segona (activitats professionals).

– Grups 011, 013, 016, 018, 021, 022, 031, 032, 033 i 034 de les agrupacions 01, 02 i 03 de la Secció tercera (activitats artístiques).

2. A efectes d'aquest article, són artistes i creadors les persones físiques que constin en el Cens d'artistes de Catalunya, gestionat pel Departament competent en matèria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, amb una antiguitat mínima de 2 anys a la data de la donació.

3. Als efectes d'aquesta llei, no es consideraren accions de suport als artistes i creadors o als esportistes d'alt nivell aquelles donacions que rebin del seu cònjuge, parella estable, ascendents, descendents o colaterals fins al tercer grau, per consanguinitat o afinitat o de qui formi juntament amb l'artista, creador una entitat en règim d'atribució de rendes.

Article 8. Accions de suport a esportistes d'alt nivell

1. Són accions de suport a esportistes d'alt nivell les donacions irrevocables, pures i simples, de diners, béns o drets a favor de les persones físiques de 16 o més anys que compleixin els requisits següents:

a) Estiguin incloses com a esportistes d'alt nivell de Catalunya en la Resolució aprovada amb caràcter anual pel Departament competent en matèria d'esports.

b) Estiguin donades d'alta en algun dels epígrafs de l'agrupació 04 de la Secció tercera de l'impost sobre activitats econòmiques.

2. Als efectes d'aquesta llei, no es consideren accions de suport als esportistes d'alt nivell aquelles donacions que rebin del seu cònjuge, parella estable, ascendents, descendents o colaterals fins al tercer grau, per consanguinitat o afinitat o de qui formi juntament amb l'esportista una entitat en règim d'atribució de rendes.

3. És aplicable als esportistes d'alt nivell el règim d'incentius fiscals previst en els capítols I i III del títol II d'aquesta Llei per als creadors i artistes, amb l'especificitat prevista en l'apartat següent.

4. Per a l'aplicació d'allò previst en l'article 15, cal que l'esportista d'alt nivell que tingui reconeguda aquesta condició, compleixi els requisits següents:

a) Estar al corrent de les seves obligacions tributàries i/o amb la Seguretat Social.

b) Tenir uns rendiments derivats de la seva activitat professional com esportista d'alt nivell no superiors als 36.000 euros en l'exercici anterior a aquell en el qual rep les donacions.

c) No ser declarant de l'impost sobre el patrimoni.

Títol II. Incentius fiscals

Capítol I. Beneficis fiscals en l'impost sobre la renda de les persones físiques

Article 9. Base de càlcul de la deducció

La base de càlcul per a l'aplicació dels percentatges de deducció establerts en l'article 10 es fixa en els imports següents:

a) En les donacions de caràcter dinerari, el seu import. Si les donacions són realitzades en moneda estrangera s'atendrà al tipus de canvi aplicable en la data de la donació.

b) En les donacions de béns i drets, el valor determinat d'acord amb les normes de l'impost sobre el patrimoni.

c) En les donacions de béns del Patrimoni Cultural Català o d'obres d'art de qualitat garantida, la valoració realitzada per la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació. En cas d'obres d'art de qualitat garantida és aquesta mateixa Junta la que ha de valorar, així mateix, la suficiència de la qualitat de l'obra.

d) En la constitució d'un dret real d'usdefruit sobre béns immobles, l'import anual que resulti d'aplicar, en cadascun dels períodes impositius de durada de l'usdefruit, el 4 per cent al valor cadastral, amb caràcter proporcional al nombre de dies que correspongui a cada període impositiu.

e) En la constitució d'un dret real d'usdefruit sobre altres béns o drets, inclosos béns del Patrimoni Cultural Català, l'import anual resultant d'aplicar l'interès legal del diner de cada exercici al valor de l'usdefruit determinat en el moment de la seva constitució d'acord amb la normativa de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

f) En les cessions d'ús o contractes de comodat, la base de càlcul és l'import anual que resulti d'aplicar, en cadascun dels períodes impositius de durada de la cessió o contracte, el 4 per 100 sobre el valor del bé; en el seu cas, es determinarà en proporció al nombre de dies que correspongui en cada període impositiu. Si es tracta de béns immobles, s'ha d'aplicar la regla de la lletra d) d'aquest article.

Article 10. Import i límits de la deducció

1. En el cas de donacions, cessions d'ús o contractes de comodat a favor d'entitats sense finalitat de lucre acollides al règim fiscal especial de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, i a favor de les administracions i entitats recollides en les lletres c) i d) de l'apartat 1 de l'article 3 d'aquesta Llei, el contribuent té dret a deduir de la quota íntegra autonòmica de l'impost, els percentatges de deducció següents:

a) Fins a 250 euros anuals: 15%.

b) Resta de base de deducció: 20%

L'import total de les deduccions no pot excedir del 10% de la quota íntegra autonòmica.

2. En el cas de donacions, cessions d'ús o contractes de comodat a favor les entitats beneficiàries previstes en la lletra e) de l'article 3.2 d'aquesta Llei acollides al règim fiscal especial de la Llei 49/2002, de 23 de desembre els percentatges de deducció són els següents:

a) Fins a 250 euros anuals: 20%.

b) Resta de base de deducció: 30%

La suma total dels imports de les deduccions efectuades a les diferents entitats esmentades en aquesta apartat no pot excedir de 10% de la quota íntegra autonòmica.

3. En el cas de donacions, cessions d'ús o contractes de comodat a favor de fundacions i associacions d'utilitat pública no acollides al règim fiscal especial de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, i a favor de la resta d'entitats de l'article 3 d'aquesta Llei no previstes en els altres apartats d'aquest article 10, el contribuent té dret a deduir de la quota íntegra autonòmica de l'impost el 15% de les quantitats donades.

La suma total dels imports de les deduccions efectuades a les diferents entitats esmentades en aquesta apartat, no pot excedir del 10% de la quota íntegra autonòmica.

4. En el cas de les entitats beneficiàries previstes en la lletra e) de l'article 3.2 d'aquesta Llei no acollides al règim fiscal especial de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, o no incloses en dita Llei, el percentatge de deducció és del 30% de les quantitats donades.

La suma total dels imports de les deduccions efectuades a les diferents entitats esmentades en aquesta apartat, no pot excedir del 10% de la quota íntegra autonòmica.

5. En el cas de donacions, cessions d'ús o contractes de comodat a favor d'artistes i creadors, el contribuent té dret a deduir de la quota íntegra autonòmica de l'impost el 15% de les quantitats donades.

La suma total dels imports de les deduccions efectuades a artistes i creadors no pot excedir del 10% de la quota íntegra autonòmica.

6. En totes les deduccions anteriors, les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra, poden deduir-se en els quatre períodes impositius següents.

Article 11. Justificació documental

El contribuent ha de disposar de l'acreditació de l'efectivitat de la donació, cessió d'ús o contracte de comodat a què es refereixen els articles 5 i 6 anteriors mitjançant la certificació expedida per l'entitat o l'artista o creador que en resultin beneficiaris. Aquesta certificació ha de contenir, com a mínim, les dades següents:

a) Nom, cognoms i número d'identificació fiscal del donant.

b) Denominació i número d'identificació fiscal de l'entitat beneficiària o nom i cognoms i número d'identificació fiscal de l'artista o creador.

c) Data i import de la donació quan aquesta és dinerària o import de la valoració de la donació quan no sigui dinerària o quan es tracti d'una cessió d'ús o contracte de comodat.

d) Document públic o privat que acrediti l'operació.

e) Destí que l'entitat o l'artista o creador aplicarà a l'import, bé o dret rebut.

f) En el seu cas, referència expressa del caràcter irrevocable de la donació.

Article 12. Obligació d'informació de les entitats i persones beneficiàries

1. L'aplicació de la deducció resta condicionada a la justificació documental adequada i suficient dels pressupòsits de fet i dels requisits que en determinen l'aplicabilitat. En particular, les entitats i persones beneficiàries han de trametre a l'Agència Tributària de Catalunya, dins els primers vint dies de cada any, una relació de les persones físiques que han efectuat les donacions durant l'any anterior, amb la indicació de les quantitats donades per cadascuna d'aquestes persones.

2. Mitjançant resolució del director o directora de l'Agència Tributària de Catalunya s'ha de regular el procediment i el model de tramesa de la informació a què fa referència l'apartat 1.

3. En el cas que per a l'obtenció dels donatius s'hagi utilitzat una plataforma que tingui per objecte la captació de recursos per al finançament col·lectiu de l'activitat,

correspon a l'entitat o persona beneficiària dels donatius donar compliment a l'obligació d'informació que recull aquest article.

Capítol II. Esdeveniments i projectes d'especial rellevància

Article 13. Beneficis fiscals

1. Mitjançant llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya es poden incrementar els percentatges de la deducció establerta en l'article 10 d'aquesta Llei per aquelles activitats de mecenatge adreçades a finançar esdeveniments i projectes que es considerin d'especial rellevància promoguts i realitzats per entitats beneficiàries del mecenatge, i per aquelles emmarcades dins una commemoració oficial declarada pel Govern de Catalunya.

2. La llei de pressupostos pot preveure, així mateix, l'aplicació d'una bonificació del 50 per 100 de la quota de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats per l'adquisició de béns que faci el contribuent amb la finalitat de cedir gratuïtament el seu ús a l'entitat impulsora i a utilitat de l'esdeveniment o projecte d'especial rellevància pel termini màxim de la seva durada.

3. La llei de pressupostos, a més de fixar els beneficis fiscals establerts en els apartats anteriors, ha concretar la durada de l'esdeveniment o projecte durant el qual s'han realitzar les actuacions i operacions que meriten els beneficis esmentats.

4. Mitjançant resolució del director o directora de l'Agència Tributària de Catalunya s'ha d'establir el format, contingut i termini de presentació del model d'informació relatiu a les donacions i transmissions d'ús /aportacions, etc. per a poder aplicar el percentatge incrementat de la deducció a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article.

Capítol III. Altres mesures fiscals en l'àmbit de l'impost sobre successions i donacions

Article 14. Reducció per donació de béns a entitats beneficiàries del mecenatge

1. En les adquisicions per causa de mort, el contribuent pot aplicar en la base imposable una reducció del 95 per 100 del valor dels béns o drets adquirits sempre que en faci donació a una entitat beneficiària del mecenatge en el termini de dos anys a comptar des de la data de la mort del causant.

2. La donació no ha de venir ordenada per voluntat del causant.

3. Per al gaudi definitiu de la reducció, el contribuent ha d'aportar a l'Agència Tributària de Catalunya, la justificació documental de la donació, en els termes i condicions que s'estableixin mitjançant resolució del director o directora de l'Agència Tributària de Catalunya.

4. Aquesta reducció és incompatible amb l'aplicació de qualsevol altra reducció prevista en la normativa reguladora de l'impost sobre successions i donacions que resulti aplicable sobre els mateixos béns i drets.

Article 15. Quota tributària en l'impost sobre successions i donacions

1. A la quota tributària de l'impost sobre successions i donacions que grava les donacions, donatius i aportacions efectuades a favor d'artistes i creadors, a què es refereix l'article 7 d'aquesta Llei, s'ha d'aplicar el coeficient multiplicador 1 que preveu l'article 633-3 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits, aprovat pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març.

2. Per a l'aplicació d'allò previst en l'apartat 1, cal que el donatari:

a) Estigui inclòs en el Cens d'artistes de Catalunya.

b) Estigui al corrent de les seves obligacions tributàries i/o amb la Seguretat Social.

c) Tingui uns rendiments derivats de la seva activitat professional com artista o creador no superiors als 36.000 euros en l'exercici anterior a aquell en el qual rep les donacions.

d) No sigui declarant de l'impost sobre el patrimoni.

Article 16. Autoliquidació mensual única de les donacions rebudes per l'artista o creador

1. L'artista o creador que, com a beneficiari del mecenatge ha rebut gratuïtament béns o drets com a beneficiària del mecenatge ha de presentar una declaració conjunta de totes les operacions subjectes a l'impost sobre successions i donacions meritades en cada mes natural en els termes següents:

a) L'import de la base imposable de cada una de les donacions no pot ser superior a la quantia de base liquidable del primer tram de l'escala general de l'impost sobre successions i donacions.

b) El termini de presentació de l'autoliquidació i ingrés del deute tributari, juntament amb la declaració informativa de les adquisicions realitzades en cada mes natural, és el mes immediatament posterior a aquell.

c) El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar mitjançant ordre de la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda.

d) Les operacions l'import o valoració individual de les quals sigui superior al fixat en el primer tram de l'escala de l'impost, s'han d'autoliquidar individualment dins el termini reglamentari establert en la normativa vigent.

Títol III. Consell per al foment del mecenatge

Article 17. Composició

1. Es crea el Consell per al Foment del Mecenatge com a òrgan consultiu del Govern, adscrit al Departament competent en matèria d'Economia.

2. El Consell està integrat per representants de la Generalitat de Catalunya i per experts en mecenatge, d'acord amb la composició següent:

a) Vuit membres, amb rang de secretari general o sectorial, o persona en qui es delegui, en representació del Departaments de la Presidència, del departament competent en matèria d'economia; del departament competent en matèria de medi ambient; del departament competent en matèria d'empresa; del departament competent en matèria de recerca; del departament competent en matèria de cultura; del departament competent en matèria de salut i del departament competent en matèria d'esport de la Generalitat de Catalunya.

b) Sis membres nomenats pel Govern d'entre experts en mecenatge en els diferents àmbits relacionats amb les activitats d'interès general referides en l'article 2 d'aquesta Llei. El nomenament és per a un període de quatre anys, renovable per a un segon període de 4 anys.

3. Ostenta el càrrec de president del Consell per al Foment del Mecenatge el representant del Departament competent en matèria d'economia.

4. Les sessions del Consell són deliberatives i els seus continguts no se sotmeten a votació.

Article 18. Funcions

Al Consell per al Foment del Mecenatge li corresponen les funcions següents:

a) Assessorar el president de la Generalitat, el Govern i els departaments de la Generalitat en matèria de mecenatge respecte de les diferents activitats d'interès general.

b) Proposar la inclusió en les lleis de pressupostos d'esdeveniments i projectes d'especial rellevància objecte dels beneficis fiscals regulats en aquesta llei.

d) Proposar les modificacions normatives amb l'objectiu d'incrementar les actuacions de mecenatge.

c) Incentivar la participació ciutadana i institucional en el finançament de les activitats d'interès general.

e) Proposar activitats prioritàries de mecenatge.

f) Promoure l'actualització de la informació publicada sobre els beneficis fiscals vigents en relació amb totes les modalitats de mecenatge.

g) Garantir la transparència de les actuacions de mecenatge que es duen a terme.

h) Assessorar i orientar les persones i les entitats que volen fer aportacions de mecenatge, així com a les entitats beneficiàries o demandants de mecenatge.

i) Les altres que li atribueixi el Govern.

Article 19. Funcionament

1. El Consell per al Foment del Mecenatge aprova el seu reglament de funcionament intern, que ha d'incloure, com a mínim, el règim de reunions, el règim d'adopció d'acords i el procediment de renovació dels membres i la secretaria de l'òrgan. En tot el que no reguli el reglament de funcionament intern, s'aplica la normativa sobre òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

2. El Consell per al Foment del Mecenatge pot actuar en ple o en comissions constituïdes per membres del Ple, que poden ésser assistides per experts externs.

Títol IV. Divulgació, promoció i reconeixement del mecenatge

Article 20. Foment del mecenatge

La Generalitat de Catalunya, en coordinació amb el Consell per al Foment del Mecenatge, ha de donar a conèixer a la ciutadania el contingut d'aquesta Llei i difondre els incentius fiscals que regula. Aquesta col·laboració amb el Consell també comprèn la promoció del mecenatge, tot fomentant la participació dels sectors socials i econòmics en l'impuls del finançament de les activitats d'interès general.

Article 21. Reconeixement públic de la condició de mecenes

El Govern de la Generalitat ha de fer visible i posar en valor, a través dels instruments adequats, la tasca filantròpica de les persones i entitats mecenes. En tot cas, s'ha de garantir l'anonimat d'aquells mecenes que no desitgin fer pública la seva condició.

Disposició addicional. Avaluació de la Llei

1. El Govern de la Generalitat ha de dur a terme les avaluacions següents d'aquesta Llei:

a) Avaluació de la seva implementació.

b) Informe d'avaluabilitat de l'impacte, i en el seu cas, avaluació d'impacte.

2. L'avaluació de la implementació i l'informe d'avaluabilitat de l'impacte s'han de completar dins dels tres anys següents a l'entrada en vigor de la llei. Si es determina la viabilitat de l'avaluació d'impacte, aquesta avaluació s'ha de completar dins dels cinc anys següents a l'entrada en vigor de la llei.

Disposició derogatòria

Es deroga el capítol II del Títol IX de la Llei 9/2022, del 21 de desembre, de la ciència (Consell del Mecenatge en Recerca, Desenvolupament i Innovació de Catalunya).

Disposició final primera. Habilitació pressupostària

Els preceptes que comporten la realització de despesa o disminució dels ingressos amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efecte al partir del primer dia de l'entrada en vigor de la Llei de Pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 11 de maig de 2026

Elena Díaz Torrevejano, GP PSC-Units; Salvador Vergés i Tejero, GP Junts; Ester Capella i Farré, GP ERC, portaveus

---

3.01.03. Decrets llei

Decret llei 6/2026, de 5 de maig, de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals

203-00035/15

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 88936 / Coneixement: Mesa del Parlament, 12.05.2026

Acord: La Mesa pren coneixement del Decret llei 6/2026, de 5 de maig, de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals, publicat al DOGC 9659, i manifesta que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controli pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 7 de maig de 2026.

A la Mesa del Parlament

Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que, en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 5 de maig de 2026, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reprodueix a continuació:

«A proposta del conseller de la Presidència, s'aprova el Decret llei de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals (SIG26PRE0526).

Aquest Decret llei és a proposta conjunta amb la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica»

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona, 5 de maig de 2026

Decret llei /2026, de 5 de maig, de mesures urgents en l'àmbit urbanístic i de la contractació en relació amb els municipis rurals

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.*a* de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo aquest

Decret llei

Exposició de motius

I. Estatut d'autonomia i competències de la Generalitat de Catalunya

D'acord amb l'article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local que, respectant el principi d'autonomia local, inclou –entre altres aspectes– la determinació de les competències i de les potestats pròpies dels municipis i dels altres ens locals en els àmbits especificats per l'article 84 del mateix Estatut, entre els quals hi ha el de l'ordenació i la gestió del territori i l'urbanisme.

A més, en l'àmbit de l'ordenació del territori, l'article 149.1.*b* i *e* de l'Estatut preveu que correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'establiment i la regulació de les figures de planejament territorial i del procediment per tramitar-les i aprovar-les, i sobre la determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental, entre altres aspectes.

Al seu torn, l'article 149.5 determina que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'urbanisme, la qual, entre altres aspectes, abraça la regulació dels instruments de planejament.

Per la seva banda, l'article 144 atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient, i l'article 159, la competència exclusiva sobre les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat, així com sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'Administració, en allò no afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució.

En aquest sentit, l'aprovació pel Parlament de Catalunya de la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals, ha marcat una fita en establir una sèrie de mesures per contribuir a millorar les condicions de vida de la ciutadania que viu en municipis rurals i vol ésser una eina normativa eficaç per garantir l'arrelament de les persones que hi viuen i per afavorir el repoblament i l'equilibri territorial. La Llei també pretén que les mesures que inclou siguin eficaces i duradores, i vol aprofitar els nous contextos generats a escala global i local per afavorir el desenvolupament social i econòmic de les zones rurals catalanes.

El títol IV, relatiu a les mesures per al millorament dels serveis, la lluita contra el despoblament i el foment general dels municipis rurals, inclou en el capítol I diverses mesures referides a l'ordenació territorial, l'urbanisme, el patrimoni i l'habitatge.

Al seu torn, la disposició addicional sisena de la Llei 8/2025 recull una sèrie de manaments de caràcter organitzatiu amb propostes concretes d'adaptació de la normativa per implantar reglamentàriament i legislativament. En concret, s'hi estableix que s'han de desenvolupar propostes per als municipis rurals amb relació a nous models de gestió urbanística específics per als nuclis de població amb poca població i en recessió, entre d'altres.

II. Situació dels municipis rurals

Les mesures que aquest Decret llei inclou responen a la situació crítica que pateixen els municipis rurals, marcada per l'agreujament del desequilibri territorial i el despoblament en termes relatius, amb conseqüències directes sobre la cohesió social, l'activitat econòmica i la preservació del patrimoni. Afrontar aquesta realitat requereix l'adopció immediata de mesures extraordinàries i urgents tant en l'àmbit urbanístic com en el de la contractació, per tal de revertir la tendència negativa abans no s'assoleixin nivells irreversibles.

La rigidesa dels instruments de planejament vigents i la lentitud dels procediments administratius dificulten atendre problemàtiques immediates en aquests municipis com la manca d'habitatge accessible, l'abandonament d'edificacions o la dificultat per implantar noves activitats econòmiques sostenibles compatibles amb el medi rural. En aquest context, és imprescindible una actuació normativa urgent que permeti actualitzar els instruments de planejament vigent, revitalitzar nuclis de població i adaptar el marc urbanístic a les necessitats reals del territori.

La magnitud d'aquesta realitat queda evidenciada per les dades del Mapa urbanístic de Catalunya. Dels 947 municipis catalans, 587 –el 62% del total– tenen menys de 2.000 habitants, i d'aquests, 328 no superen els 500 habitants, representant per si sols el 34,6% de tots els municipis del país. En conjunt, aglutinen una població d'aproximadament 345.000 persones, un volum que, malgrat ser modest en termes relatius, habita un territori de gran extensió i valor paisatgístic, ecològic i patrimonial que cal preservar i dinamitzar.

La inadequació de l'actual regulació dels instruments de planejament general queda igualment palesa en l'anàlisi dels instruments vigents en aquests municipis. En termes globals, el 56% dels municipis de menys de 2.000 habitants té el seu planejament vigent aprovat fa més de quinze anys, i el 26%, fa més de vint-i-cinc, amb una antiguitat mitjana de gairebé vint anys. Aquesta obsolescència estructural fa inviable que els instruments existents puguin donar resposta als reptes actuals del territori rural sense una reforma normativa urgent i orientada a aquesta finalitat concreta.

Aquesta inviabilitat és evident també si s'analitza la tipologia d'instrument de planejament urbanístic general d'aquests municipis. S'observa que tan sols el 45% dels municipis de menys de 2.000 habitants disposen de pla d'ordenació urbanística municipal vigent, contra el 51% dels municipis que disposen de normes subsidiàries, una figura pensada per a situacions provisionals. Alhora, tres de cada quatre d'aquestes normes subsidiàries van ser aprovades abans de l'any 2010.

En resposta a aquesta realitat, el present Decret llei introdueix dues noves possibilitats de regular el planejament general als municipis rurals, que suposen una adaptació del model de planejament fins ara aplicable.

D'una banda, el pla d'ordenació urbanística municipal rural (POUM rural) ofereix un instrument propi, simplificat i adaptat a les necessitats d'aquests municipis, que permet ordenar creixements moderats o complecions amb una avaluació ambiental simplificada i una tramitació més àgil que el POUM ordinari –entenent per creixement moderat el que es justifiqui en el mateix instrument de planejament, sense fer referència al concepte de creixement moderat del planejament territorial. El POUM rural permet actualitzar el planejament general amb una simplificació de la documentació de què s'ha d'acompanyar, simplificació que deriva principalment de l'adaptació proporcional del contingut a la complexitat del municipi, així com a la subjecció al procediment d'avaluació ambiental simplificada. Per coherència, es modifica la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, establint que els plans d'ordenació urbanística municipal rural se sotmeten a una avaluació ambiental estratègica simplificada. Aquesta adaptació s'ajusta al que preveu la legislació ambiental per als plans d'extensió reduïda, atès el seu baix impacte transformador, i evita demores innecessàries en la tramitació. En tot cas, resta garantida la tutela ambiental, ja que l'òrgan ambiental competent pot requerir-ne una avaluació ordinària si en algun cas es preveuen efectes significatius sobre el medi.

També es flexibilitza l'obligació de reserves per a habitatge de protecció pública per tal d'adequar-la a la realitat d'aquests municipis, de manera proporcionada i adequada a llurs característiques, amb la justificació expressa en la documentació corresponent.

Per l'altra, s'incorpora la possibilitat que l'ordenació dels municipis rurals s'efectuï mitjançant normes de planejament urbanístic amb una vigència indefinida, que poden tramitar els municipis o sol·licitar-ne l'elaboració i l'aprovació al departament competent en matèria d'urbanisme de l'Administració de la Generalitat.

Alhora, per tal de fer front tant a l'abandonament de construccions com a la manca d'habitatge per als residents d'aquests municipis, el Decret llei preveu la regulació d'un inventari de construccions en sòl no urbanitzable i la creació dels veïnats rurals tradicionals. Aquestes mesures constitueixen eines de flexibilitat que permeten donar una resposta àgil i efectiva a problemàtiques que s'arrosseguen des de fa dècades i que els instruments de planejament convencionals no han pogut resoldre. Molts municipis rurals acumulen situacions consolidades d'edificacions en sòl no urbanitzable destinades a habitatge habitual, a activitats artesanes o a equipaments comunitaris que resten en una situació d'incertesa jurídica permanent perquè el planejament vigent –sovint unes normes subsidiàries aprovades fa més de vint

anys– no els ofereix cap sortida. L'inventari permet reconèixer i regularitzar aquestes situacions amb criteris paisatgístics i de funcionalitat, amb la possibilitat inclús d'ampliar les construccions fins a 150 m². D'altra banda, la figura dels veïnats rurals atorga cobertura als nuclis de població en sòl no urbanitzable que han mantingut una vida comunitària real, però que fins ara restaven en un buit legal. Amb aquests instruments, el Decret llei no només simplifica la tramitació futura tot garantint-ne l'adequació paisatgística, en tant que subjecta les actuacions en les construccions en l'inventari o en els veïnats rurals tradicionals a una llicència municipal, sinó que ofereix solucions concretes a situacions existents que cap de les figures actuals no ha estat capaç d'abordar.

El Decret llei també incorpora mesures en matèria de contractació pública, no només per ajudar a revertir la situació de despoblament i reequilibri territorial, sinó també per adaptar les exigències de la normativa de contractació a la situació dels municipis rurals. Els municipis rurals de Catalunya, especialment aquells amb menys de 2.000 habitants, sovint afronten dificultats significatives en la gestió de la contractació pública perquè no disposen dels mitjans humans, materials i pressupostaris necessaris per poder complir tots els requisits i dur a terme les gestions administratives que exigeix la llei. En aquest sentit, aquest Decret llei incorpora mesures relatives a la simplificació de la contractació per als municipis rurals, mesures complementàries de les previstes per l'Estatut de municipis rurals, aprovat per la Llei 8/2025, de 30 de juliol.

Concretament, aquest Decret llei habilita els municipis rurals per tal que puguin licitar conjuntament l'elaboració del projecte i l'execució tant en contractes d'obra pública com en contractes d'edificació, amb la finalitat de simplificar els procediments de contractació i reduir-ne els terminis de tramitació.

Així mateix, el Decret llei incorpora la previsió que Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, pugui actuar com a mitjà propi dels ens locals de Catalunya, d'acord amb la normativa de contractació pública. Aquesta mesura respon a la necessitat extraordinària i urgent derivada de les limitacions tècniques, materials i organitzatives que afecten especialment els municipis de menor dimensió, i en particular els municipis rurals, i té per objecte facilitar l'execució d'actuacions públiques mitjançant l'encàrrec directe a aquest ens instrumental, sense necessitat de recórrer als procediments de licitació. En aquest sentit, la mesura permet posar a disposició dels ens locals un instrument de gestió especialitzat que, de manera centralitzada i eficient, pot assumir la preparació, licitació, l'execució i el seguiment d'obres i actuacions en matèria d'infraestructures i equipaments públics, i així contribueix a superar les dificultats estructurals que actualment en limiten la capacitat d'actuació.

En aquest mateix sentit, i atenent l'impacte creixent del cost de l'energia sobre els municipis, és necessari impulsar mesures que facilitin la transició energètica en l'àmbit local. Aquesta transició es concreta, principalment, en la implantació d'instal·lacions de generació d'energia renovable en cobertes i terrenys de titularitat municipal, en el desplegament d'infraestructures de recàrrega de vehicles elèctrics i en l'execució d'actuacions d'eficiència energètica en equipaments públics. Tanmateix, es tracta d'actuacions que presenten una notable complexitat tècnica i jurídica, especialment en les fases de preparació, licitació i execució, la qual cosa, unida a la limitada capacitat administrativa i de recursos dels municipis, especialment els rurals, en dificulta de manera significativa la implementació efectiva.

En aquest context, la possibilitat que la societat Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica), actuï com a mitjà propi de les entitats locals es configura com un instrument especialment idoni per facilitar el desenvolupament d'aquests projectes, permetent canalitzar de manera eficient la iniciativa pública local en matèria de descarbonització i garantir el subministrament d'energia renovable de proximitat per als consums municipals. Aquesta necessitat es veu reforçada en

el context actual d'inestabilitat energètica a escala internacional, que està provocant un increment significatiu del cost dels combustibles fòssils, amb una incidència especialment intensa en els territoris rurals. En conseqüència, esdevé imprescindible adoptar amb caràcter immediat mesures que afavoreixin la descarbonització i l'electrificació dels municipis, amb la finalitat d'incrementar-ne la resiliència davant les tensions geopolítiques i garantir la sostenibilitat econòmica i ambiental del territori.

L'adopció d'un decret llei es justifica, doncs, per la necessitat inajornable d'establir un marc excepcional que permeti actuar amb rapidesa i eficàcia davant una realitat que, si no s'aborda de manera immediata, pot esdevenir irreversible.

III. Estructura del Decret llei

El Decret llei es divideix en dos capítols i incorpora una disposició derogatòria i tres disposicions finals. El capítol primer, dedicat a les disposicions generals, inclou els articles 1 i 2, en els quals s'estableixen l'objecte i les finalitats del Decret llei i el seu àmbit d'aplicació.

El capítol II, relatiu a modificacions de disposicions legals amb afectació als municipis rurals, al seu torn, es divideix en dues seccions. La secció primera, dels articles 3 a 18, és relativa a les modificacions que s'introdueixen en el text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de facilitar i simplificar el planejament dels municipis rurals. En primer terme, s'introdueix un nou article 47 *bis* al text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de regular la delimitació de veïnats rurals tradicionals, de més de 100 anys d'antiguitat acreditada, on se situen construccions destinades a habitatge habitual que no disposen dels serveis urbanístics bàsics propis dels assentaments urbans. Tot seguit, mitjançant la introducció d'un nou article 57 *ter* al text refós, es regula un nou tipus de pla d'ordenació urbanística municipal, específic per als municipis rurals que presenten característiques de baixa densitat poblacional i escassa complexitat urbanística. Comparativament amb el pla d'ordenació urbanística municipal de caràcter ordinari, el contingut i la documentació del pla d'ordenació urbanística municipal rural se simplifiquen, així com el procediment per a la seva aprovació.

També s'incorpora un nou article 57 *quater*, que regula l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable, que permet incloure les construccions que no tenen elements que calgui preservar i que, per tal de fomentar l'arrelament, es poden destinar a residència habitual i permanent, a activitats de creació artística o de producció artesanal, a activitats de transformació de productes agraris o forestals, a l'exercici de professions liberals –realitzades per persones amb residència habitual i permanent al municipi o a la comarca– i a equipaments socials. Aquests inventaris els aproven els ajuntaments, amb l'informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme corresponent. Les actuacions permeses en aquestes construccions se subjecten únicament a una llicència municipal, que ha d'incorporar la justificació de la integració paisatgística. Dins aquestes actuacions permeses s'hi inclou l'ampliació de les construccions fins a una superfície resultant de 150 m^2.

D'altra banda, mitjançant la modificació de l'article 62 del text refós de la Llei d'urbanisme, aquesta secció regula un nou supòsit de normes de planejament urbanístic, destinades també als municipis rurals. En aquest sentit, s'estableix que els municipis rurals puguin o bé instar del departament competent en matèria d'urbanisme o bé aprovar inicialment i definitivament, previ informe de la comissió territorial d'urbanisme competent, unes normes de planejament urbanístic de vigència indefinida, per tal de delimitar i qualificar el sòl urbà i el sòl no urbanitzable. El capítol inclou també la modificació de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme (TRLU) per establir que tant els plans d'ordenació urbanística municipal rural com les normes de planejament urbanístic de vigència indefinida queden exempts de l'obligació de reserva mínima de sòl per a la construcció d'habitatges de protecció pública.

L'article 17 modifica l'article 88 del text refós de la Llei d'urbanisme, per tal de garantir la publicació i tramesa de la informació a la direcció general competent en

matèria d'urbanisme quan sigui l'ajuntament del municipi rural qui aprova les normes de planejament.

L'article 18 modifica la disposició transitòria tercera per tal d'eximir de les reserves d'habitatge de protecció pública els municipis rurals que no estiguin adaptats a la Llei d'urbanisme, en línia amb la modificació introduïda a l'apartat 3 de l'article 57.

Com a darrer punt de la secció primera, s'introdueix una disposició addicional trentena al text refós de la Llei d'urbanisme, per establir com han de realitzar l'adaptació al règim del pla d'ordenació urbanística municipal rural aquells municipis rurals que a l'entrada en vigor del Decret llei ja disposin de pla d'ordenació urbanística municipal.

La secció segona, amb els articles 19 i 20, incorpora altres modificacions amb incidència als municipis rurals. Concretament, l'article 19 modifica l'article 2 del Decret llei 3/2025, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública, amb la voluntat de permetre contractar conjuntament l'elaboració del projecte i l'execució de les obres, tant en els contractes d'obra pública com en els d'edificació, en les obres situades en municipis rurals. L'article 20 modifica la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica. La modificació té per objecte incloure els plans d'ordenació urbanística municipal rural entre els que són objecte d'una avaluació ambiental estratègica simplificada. La disposició final segona determina l'entrada en vigor del Decret llei l'endemà de la seva publicació.

Finalment, el Decret llei incorpora una disposició derogatòria i tres disposicions finals. Amb la finalitat de simplificar l'execució de projectes en sòl no urbanitzable, la disposició derogatòria suprimeix la lletra *b* de l'article 59 del Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística, aprovat pel Decret 64/2014, de 13 de maig, per tal de no subjectar a un informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme les actuacions en què no sigui exigible l'aprovació prèvia d'un projecte d'actuació específica per obtenir una llicència urbanística.

La primera disposició final modifica l'apartat 1 de la disposició addicional segona del text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, i hi afegeix un apartat 8, a fi d'adaptar el marc jurídic aplicable a Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU (Infraestructures.cat), per tal de possibilitar, però en cap cas obligar, que aquesta societat mercantil pugui ésser utilitzada com a mitjà propi, no únicament per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la resta d'entitats del seu sector públic, sinó també pels ens locals de Catalunya que voluntàriament decideixin adherir-s'hi.

En el mateix sentit, i amb la voluntat de permetre que Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica), pugui ser també mitjà propi dels ens locals, la disposició final segona afegeix un article 13 al Decret llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives.

La disposició final tercera preveu l'entrada en vigor l'endemà de la publicació del Decret llei.

IV. Intervenció normativa urgent i necessària

El caràcter extraordinari de la situació es desprèn clarament de la conjuminació de la situació d'envelliment de la població que pateixen els municipis rurals, lligat a una baixa natalitat i a una reduïda oferta d'habitatge permanent i habitual. També resta palesa aquesta situació extraordinària en relació amb l'estat dels seus instruments de planejament general, fet que evidencia la inadequació d'aquestes figures per als municipis rurals i la manca d'eines pròpies, que en molts casos implica la pèrdua d'oportunitats per a aquests municipis. També configura aquesta situació ex-

traordinària la dificultat que presenten molts municipis rurals per a la gestió de la contractació pública perquè no disposen de mitjans suficients, fet que, al seu torn, deriva, en part, de la situació de despoblament i manca d'oferta d'habitatge enunciada anteriorment, així com per l'impacte immediat de l'encariment dels costos energètics, que exigeix l'adopció urgent de mesures que permetin als municipis avançar en la transició energètica i reduir la seva dependència dels combustibles fòssils.

Aquesta situació no només es caracteritza per la seva intensitat, sinó també per la seva persistència en el temps, fet que converteix la necessitat d'actuació no només en extraordinària, sinó també en urgent, atès que, si no s'actua amb contundència i celeritat sobre aquesta situació, es poden consolidar situacions i esdevenir irreversibles, com ara el despoblament total d'alguns municipis o la pèrdua d'oportunitats econòmiques i residencials en altres municipis, entre d'altres.

Tot el que s'ha exposat fa que sigui imprescindible aquesta intervenció normativa urgent del Govern, atès que la consecució dels objectius de repoblament amb la celeritat requerida no es pot assolir si es recorre al procediment normatiu ordinari. El contingut d'aquest Decret llei és del tot respectuós amb els límits materials que per a aquest instrument estableixen l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i l'article 86 de la Constitució.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, a proposta del conseller de la Presidència i de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte i finalitat

Aquest Decret llei té per objecte l'adopció de mesures urgents en relació amb els municipis rurals, amb les finalitats següents:

a) Adaptar la normativa urbanística a les necessitats i la capacitat d'actuació dels municipis rurals.

b) Garantir l'arrelament als municipis rurals, habilitant la planificació urbanística del seu creixement moderat en termes de població i d'activitat econòmica.

c) Facilitar la contractació i l'execució d'obra pública.

d) Simplificar l'execució de projectes en sòl no urbanitzable.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Les determinacions del capítol II d'aquest Decret llei són aplicables als municipis rurals. Als efectes d'aquesta disposició, la classificació d'un municipi com a municipi rural és la que resulti, en cada moment, de la definició prevista en la normativa reguladora de l'Estatut dels municipis rurals.

Capítol II. Modificacions de disposicions legals amb afectació als municipis rurals

Secció primera. Modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost

Article 3. Addició d'un nou article 47 *bis* al text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un article, el 47 *bis*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

«Article 47 *bis*. Veïnats rurals tradicionals

1. Els veïnats rurals tradicionals són aquells nuclis de població ubicats en sòl no urbanitzable de municipis rurals, amb antiguitat acreditada de més de 100 anys, on

se situïn construccions destinades a habitatge habitual sense disposar dels serveis urbanístics bàsics propis dels assentaments urbans.

2. Els municipis rurals, mitjançant el seu instrument de planejament general o mitjançant un pla especial, poden delimitar els veïnats rurals i establir les normes per al manteniment del seu caràcter.

3. L'ús principal dels veïnats rurals tradicionals és el d'habitatge. El planejament que els ordeni pot admetre usos compatibles amb l'ús d'habitatge, sempre que aquests no desvirtuïn el caràcter de veïnat rural tradicional.

4. Les edificacions existents en els veïnats rurals tradicionals es poden rehabilitar i ampliar i se'n pot admetre la divisió horitzontal, de conformitat amb les condicions establertes pel planejament que les delimiti i ordeni.

També es poden admetre edificacions de nova planta per substituir les edificacions existents i per ocupar els espais buits accessibles des de la via pública que completin el veïnat rural tradicional delimitat.

5. En el procediment d'avaluació ambiental de l'instrument de planejament que delimiti o ordeni els veïnats rurals tradicionals s'ha de tenir en compte la integració paisatgística i preveure les mesures que siguin necessàries per corregir-ne l'impacte negatiu.

6. L'autorització d'usos i obres en els veïnats rurals tradicionals està únicament sotmesa a la tramitació d'una llicència municipal. En l'informe d'atorgament de les llicències d'obres corresponents s'ha de fer referència específicament a l'adequada integració paisatgística.»

Article 4. Modificació de l'article 55 del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica l'apartat 1 de l'article 55 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

«1. La planificació urbanística del territori es duu a terme mitjançant el planejament urbanístic general, que és integrat pels plans directors urbanístics, pels plans d'ordenació urbanística municipal i plans d'ordenació urbanística municipal rurals i per les normes de planejament urbanístic. Els programes d'actuació urbanística municipal són també part del planejament urbanístic general i el complementen.»

Article 5. Modificació de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica l'apartat 3 de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

«3. Els plans d'ordenació urbanística municipal i les seves modificacions i revisions han de reservar per a la construcció d'habitatges de protecció pública el sòl suficient per al compliment dels objectius definits en la memòria social, que, com a mínim, ha de complir els percentatges del sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació, destinats a la venda, al lloguer o a altres formes de cessió d'ús, següents:

a) El sòl corresponent al 50% del sostre en actuacions de transformació urbanística del sòl urbanitzable.

b) El sòl corresponent al 40% del sostre en les actuacions que es realitzin en el sòl urbà no consolidat.

Resten exempts d'aquesta obligació mínima els plans d'ordenació urbanística municipal dels municipis que per llur escassa complexitat urbanística només distingeixen entre sòl urbà i sòl no urbanitzable. Aquesta exempció també s'aplica a les normes de planejament urbanístic dels municipis rurals i els plans d'ordenació urbanística municipal rurals. En el cas que es prevegin reserves, s'han de fer de manera proporcionada i adequada a les característiques del municipi i s'han de justificar en la documentació corresponent de l'instrument de planejament.

Com a mínim la meitat de les reserves de sòl a què fa referència aquest article s'han de destinar a habitatges de protecció pública en règim d'arrendament.»

Article 6. Addició d'un article 57 *ter* al text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un article, el 57 *ter*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

«Article 57 *ter.* Pla d'ordenació urbanística municipal rural

1. El pla d'ordenació urbanística municipal rural és l'instrument de planejament destinat als municipis rurals que presenten característiques de baixa densitat poblacional i escassa complexitat urbanística, d'acord amb el que estableix aquest article.

2. Els municipis rurals poden aprovar un pla d'ordenació urbanística municipal rural, a fi d'establir un marc d'ordenació integral que garanteixi la preservació del paisatge rural, la prestació adequada de serveis a la població i, si escau, la compleció del teixit urbà o el creixement residencial o econòmic de caràcter moderat amb la finalitat d'evitar el despoblament.

3. El pla d'ordenació urbanística municipal rural regula l'ordenació urbanística municipal amb l'abast mínim següent:

a) La delimitació i regulació del sòl urbà amb un grau de detall suficient per ordenar les trames urbanes existents i facilitar actuacions de millora.

b) La identificació del sòl urbanitzable destinat a operacions de compleció i creixement moderat que ha d'estar justificat a la memòria social, amb la possibilitat d'incloure'n l'ordenació detallada.

c) La regulació del sòl no urbanitzable per remissió a les determinacions del planejament, territorial, sectorial i director.

4. El contingut i la documentació del pla d'ordenació urbanística municipal rural pot adaptar-se a la realitat territorial del municipi, de conformitat amb els articles 58 *bis* i 59.5, i, en tot cas, té el mateix valor que un pla d'ordenació urbanística municipal.

5. La iniciativa per a la formulació del pla d'ordenació urbanística municipal rural correspon al Ple de l'Ajuntament corresponent.

6. En els municipis rurals, el pla d'ordenació urbanística municipal rural, d'acord amb la memòria social del document, pot incloure en el catàleg de masies i cases rurals l'inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable, regulats a l'article 57 *quater*.»

Article 7. Addició d'un article 57 *quater* al text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un article, el 57 *quater*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

«Article 57 *quater.* Inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable

1. Els municipis rurals poden aprovar un inventari d'edificacions existents en sòl no urbanitzable per a aquelles construccions que no tenen elements a preservar de conformitat amb l'article 47.3. Les construccions incloses en aquest inventari, per les seves característiques, funcionalitat i accés, han de ser susceptibles de destinar-se als usos següents:

a) Residència habitual i permanent de persones, sempre que la construcció formi part d'un conjunt habitat.

b) Activitats de creació artística o de producció artesanal.

c) Activitats de transformació de productes agraris o forestals.

d) L'exercici de professions liberals realitzades per persones amb residència habitual i permanent al municipi o a la comarca.

e) Equipaments socials.

Per a la implantació efectiva dels usos previstos en aquest apartat, es permet l'ampliació de la construcció existent fins a una superfície construïda resultant màxima de 150 m², sempre que se'n justifiqui la necessitat i s'acrediti documentalment una correcta integració paisatgística d'acord amb les característiques de l'entorn.

2. L'autorització d'usos i obres indicats a l'apartat 1 està únicament sotmesa a la tramitació d'una llicència municipal. En l'informe municipal per a l'atorgament de les llicències d'obres corresponents s'ha de fer referència específicament a l'adequada integració paisatgística.

3. L'aprovació de l'inventari correspon al Ple de l'Ajuntament, amb la tramitació prèvia d'un període d'informació pública d'una durada mínima d'un mes i l'emissió de l'informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme competent.

4. L'inventari es pot integrar en l'instrument de planejament urbanístic general del municipi rural.»

Article 8. Modificació de l'article 58 del text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un apartat, el 10, a l'article 58 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

«10. En el pla d'ordenació urbanística municipal rural les determinacions previstes en aquest article es poden adaptar d'acord amb les previsions específiques establertes a l'article 58 *bis*.»

Article 9. Addició d'un article 58 *bis* al text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un article, el 58 *bis*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

«Article 58 *bis.* Determinacions del pla d'ordenació urbanística municipal rural

1. El pla d'ordenació urbanística municipal rural conté les determinacions pròpies del planejament urbanístic municipal, amb el grau de detall adequat a les seves característiques, i inclou com a mínim:

a) La classificació del sòl en urbà, urbanitzable i no urbanitzable, amb especial atenció a la preservació del sòl agrari, forestal i natural i a la continuïtat de les activitats econòmiques pròpies del medi rural.

b) La delimitació dels àmbits de gestió i sectors de planejament en sòl urbà i sòl urbanitzable destinats a operacions de compleció o creixements moderats quan resulti proporcional a l'escala municipal, amb la possibilitat d'incorporar-hi l'ordenació detallada i el seu desenvolupament per fases.

c) L'establiment d'estàndards urbanístics de sistemes generals d'espais lliures públics i equipaments adaptats a les necessitats reals del municipi.

d) La memòria social que justifiqui:

– la reserva d'habitatge amb protecció pública i,

– si escau, la justificació del creixement moderat previst.

2. Les determinacions del pla d'ordenació urbanística municipal rural han de garantir un desenvolupament equilibrat, la coherència territorial i la prestació adequada de serveis.

3. Si el pla d'ordenació urbanística municipal rural preveu sectors de planejament en sòl urbà no consolidat i urbanitzable a desenvolupar per mitjà de planejament derivat, ha d'establir unes reserves de sòl per destinar-les a sistemes urbanístics per a espais lliures i d'equipaments que, en conjunt, han de tenir una superfície mínima equivalent a 5 m² de sòl per cada 100 m² de sostre residencial. El pla d'ordenació urbanística municipal rural pot preveure que les cessions obligatòries es puguin substituir pel seu valor econòmic mitjançant un fons municipal destinat a l'adquisició i l'agrupació d'espais lliures i equipaments en emplaçaments estratègics.»

Article 10. Modificació de l'article 59 del text refós de la Llei d'urbanisme

S'afegeix un apartat, el 5, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

«5. En el cas del pla d'ordenació urbanística municipal rural, la documentació es pot adaptar proporcionalment a la seva complexitat, mantenint el contingut essencial, i ha d'incloure com a mínim:

a) Memòria urbanística sintètica, amb descripció de la realitat territorial, les dinàmiques rurals, la morfologia urbana i els criteris generals d'ordenació.

b) Memòria social, amb l'anàlisi demogràfica, les necessitats d'habitatge i la justificació de les reserves d'habitatge amb protecció pública.

c) Estudi de mobilitat i accessibilitat adequat a les característiques i l'escala del municipi.

d) Normes urbanístiques, que regulin els usos, les condicions d'edificació, els criteris d'integració paisatgística i les condicions d'intervenció sobre les edificacions incloses a l'inventari.

e) Plànols de classificació i ordenació.

f) Documentació ambiental d'acord amb la normativa sectorial aplicable.»

Article 11. Modificació de l'article 62 del text refós de la Llei d'urbanisme

1. Es modifica l'apartat 1 de l'article 62 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

«1. Les normes de planejament urbanístic són instruments del planejament urbanístic general que supleixen els plans d'ordenació urbanística municipal en els supòsits de suspensió determinats per l'article 63 i en els supòsits de pèrdua de vigència.

Els municipis rurals poden aprovar inicialment i definitivament, amb l'informe preceptiu i vinculant de la comissió territorial d'urbanisme corresponent, normes de planejament urbanístic per tal de delimitar i qualificar el sòl urbà i el sòl no urbanitzable amb caràcter indefinit o bé sol·licitar al departament competent en matèria d'urbanisme l'elaboració i l'aprovació d'aquestes també amb caràcter indefinit. Això no obsta perquè, en qualsevol moment, el municipi afectat pugui procedir a la formulació i tramitació d'un pla d'ordenació urbanística municipal ordinari o rural.»

2. Es modifica l'apartat 4 de l'article 62 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

«4. Correspon al departament competent en matèria d'urbanisme o al municipi rural corresponent la competència sobre les normes de planejament urbanístic, que contenen les determinacions corresponents als plans d'ordenació urbanística municipal i es componen dels documents necessaris per justificar les determinacions que incorporen i la funció per a la qual es dicten. Les normes s'han de redactar amb el grau de precisió adequat al pla que complementen o supleixen, de conformitat amb els preceptes corresponents d'aquesta Llei.

En el supòsit previst en el segon paràgraf de l'apartat 1, el contingut de les normes de planejament urbanístic dels municipis rurals es pot limitar a les determinacions i la documentació necessàries per permetre la gestió del sòl.»

Article 12. Modificació de l'article 67 del text refós de la Llei d'urbanisme

1. Es modifica la lletra *k* de l'article 67.1 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactada de la manera següent:

«k) Delimitació i ordenació dels veïnats rurals tradicionals en municipis rurals.»

2. S'afegeix una lletra, la *l*, a l'article 67.1 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

«l) Qualsevol altra finalitat anàloga.»

Article 13. Modificació de l'article 80 del text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica la lletra *a* de l'article 80 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactada de la manera següent:

«a) Els plans d'ordenació urbanística municipal, inclosos els rurals, els programes d'actuació urbanística municipal i les normes de planejament urbanístic en els supòsits de suspensió determinats per l'article 63 i en els supòsits de pèrdua de vi-